

उद्योगभंडार, बँकिंग, अर्थशास्त्र, व्यापार, सहकार, इत्यादि विषयांस बाहिलेले एकमेव मराठी साप्ताहिक स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रसिद्ध होते. वर्गणीचे दर : वाषिक : ६ रु. सहामाही : ३ रु. किरकोळ : २ आ. दुर्गाधिवास, पुणे ४.

Reg. No. B. 3434. Licence No. 53.

LICENSED TO POST WITHOUT PREPAYMENT

वर्ष २२

पुणे, बुधवार तारीख १२ सप्टेंबर, १९५६

अंक ३७

विविध माहिती

भूदानाची प्रगति—भूदान चळवळीस आतांपर्यंत ४१,१३,१७० एकर जमीन मिळाली आहे. त्यापैकी ५,१४,८८२ एकर जमीन वाटून टाकण्यांत आली आहे. बिहारमध्ये सर्वांत ज्यास्त, म्हणजे २१,४८,१६७ एकर जमिनीचे दान मिळाले. मध्यभारतात फक्त ५७,९३१ एकर जमीन दिली.

डेक्कन मॅन्युफॅक्चरर्स असोसिएशन—ह्या संस्थेच्या नव्या कार्यकारी मंडळाची निवडणूक झाली आहे. श्री. एम. एम. लोहिया हे अध्यक्ष, श्री. बी. बी. मराठे उपाध्यक्ष, श्री. रामभाऊ सोमानी सेक्रेटरी व श्री. आर. ए. कुलकर्णी जॉइंट सेक्रेटरी झाले आहेत.

पश्चिम जर्मनीची युद्धसाहित्याची खरेदी—प. जर्मनी अमेरिकेकडून येत्या चार वर्षांत १५० कोटी डॉलर्स किंमतीचे युद्धसाहित्य खरेदी करणार आहे. अमेरिकेने ८३ कोटी डॉलर्सचे साहित्य देणगीदाखल बावथाचे ठरविले आहे, ते निराळेंच.

ब्रिटिश अधिकाऱ्यांचे पुतळे हालविणार—स्वातंत्र्य-पूर्व काळांत सार्वजनिक ठिकाणी पूर्वच्या ब्रिटिश अधिकाऱ्यांचे जे पुतळे उभारण्यांत आले होते, ते हालवून एका इमारतीत नेऊन ठेवण्याचा निर्णय उत्तर प्रदेश सरकारने घेतला आहे. त्या इमारतीसाठी १३ लक्ष रुपयांची योजना करण्यांत आली आहे.

डॉ. रामन् ह्यांचा गौरव—सुप्रसिद्ध शास्त्रज्ञ डॉ. सी. व्ही. रामन् ह्यांना रॉयल सोसायटी ऑफ न्यूझीलंडचे ऑनररी फेलो निवडण्यांत आले आहे. सोसायटीचे फक्त ३० ऑनररी फेलो असतात व त्यांत जागा रिकामी झाली, तर सुप्रसिद्ध शास्त्रज्ञ त्या जागी निवडला जातो.

प. जर्मन बँक रेट—प. जर्मन बँक रेट ५.३% चा ५% करण्यांत आला आहे.

भारतांत येणारे बडे पाहुणे—येत्या थंडीच्या मोसमांत भारतांत इंडोनेशियाचे अध्यक्ष डॉ. सुकर्ण, पोलंडचे पंतप्रधान, थायलंडचे पंतप्रधान, एथिओपियाचे बादशहा, सिरिआचे अध्यक्ष, सिलोनचे पंतप्रधान, नेपाळचे पंतप्रधान, अर्ल व लेडी अटली, थाइलंडचे परराष्ट्रमंत्री, इत्यादि बडे पाहुणे येणार आहेत.

इजिप्तला सौदी अरेबियाचे कर्ज—इजिप्त व ब्रिटन ह्यांच्या मध्ये सुएझच्या प्रश्नावरून तेढ उत्पन्न झाल्यावर ब्रिटनने इजिप्तची पौंडी गंगाजळी गोठविली आहे. इजिप्तला दुर्लभ परकीय चलनाचा तुटवडा पडून नये म्हणून अरबस्थानच्या सरकारने १ कोटी डॉलर्सचे कर्ज देण्याचे ठरविले आहे. डॉलर्सच्या चलनाचे पौंडाच्या चलनांत इजिप्तला रूपांतर करता येईल.

भारत-चीन वैमानिक वहातुक—भारत व चीन दरम्यान वैमानिक वहातुक सुरू करण्याचा एअर-इंडिया इंटर-नॅशनलचा बेत होता व त्याला चीनची संमतीही होती. पण, ज्या देशांनी चिनी सरकारला मान्यता दिलेली नाही, अशा देशांच्या नागरिकांची वहातुक चिनी हद्दीतून होण्यास चीनने नकार दिला आहे. त्यामुळे भारत सरकारने वहातुकीचा बेत तूर्त पुढे टकलला आहे.

चहाचा खप वाढला—भारतांत १९५२-५३ मध्ये १७.५ कोटी पौंडे चहा खपला होता; १९५४-५५ मध्ये १८.३ कोटी पौंडे चहाचा खप झाला.

वैमानिक वेगाचा उच्चांक—कमांडर रॉबर्ट विंडसर ह्या अमेरिकन वैमानिकाने ताशी १,०१५.४२८ मैल ह्या गतीने २१ ऑगस्ट रोजी विमान चालवून, वैमानिक वेगाचा नवा उच्चांक प्रस्थापित केला. ह्यापूर्वीचा सर्वांत जास्त वेग ८२२.३५ मैल होता.

सुरतनजीक इंडस्ट्रिअल एस्टेट—सुरतच्या आसमंतांत असलेल्या उधाना ह्या ठिकाणी इंडस्ट्रिअल एस्टेट स्थापन करण्याची योजना मुंबई सरकारने मंजूर केली आहे. ती ह्या भागांत जमीन असणाऱ्या मालकांच्या सहकारी संस्थेतर्फे चालविण्यांत येणार आहे. संपूर्ण योजनेसाठी २ कोटी रुपये लागणार असून मुंबई सरकारने २० लाख रुपयांचे कर्ज मंजूर केले आहे.

पाँडेचरी येथे मेडिकल कॉलेज—पाँडेचरी येथे मेडिकल कॉलेज स्थापन करण्यासाठी भारतीय सरकारने अर्डीच लाख रुपयांची रक्कम मंजूर केली आहे. चालू वर्षी फक्त बाराच विद्यार्थ्यांना प्रवेश देण्याची सोय आहे. पुढील वर्षापासून मात्र दरसाल ५० विद्यार्थ्यांच्या अभ्यासक्रमाची व्यवस्था होईल.

‘ट्यूब वेल्स’ खोदण्याची यंत्रसामुग्री—भारतामधील अमेरिकेच्या प्रतिनिधीने भारतीय सरकारला १६ लाख रुपये किंमतीची ‘ट्यूब वेल्स’ खोदण्याची यंत्रसामुग्री दिली आहे. ही मदत भारत व अमेरिका ह्यांच्या दरम्यान ठरलेल्या मदत योजनेप्रमाणे देण्यांत आली आहे.

गांधीजींच्या आत्मचरित्राचे पर्शियन भाषांतर—गांधीजींच्या आत्मचरित्राचे (दि स्टोरी ऑफ माय एक्सपेरिमेंट्स वुइथ ट्रुथ) पर्शियन भाषांतर करण्यांत आले असून ते तेहरान येथे विक्रीस ठेवण्यांत आले आहे.

अफगाणिस्तानांत इटालियन कारखाना—अफगाणिस्तानांत एक इटालियन कंपनी सिगारेटचा कारखाना उभारणार आहे. त्या संबंधांत अफगाण-सरकारशी करार केला जाईल.

‘नया पैसा’ नाण्यांतील पोस्टाचे दर

१८९८ च्या इंडियन पोस्ट ऑफीस ॲक्टच्या पहिल्या परिशिष्टांत दुरुस्ती करून हे नवे दर अंमलांत आणण्यांत येणार आहेत.

‘नया पैसा’ नाण्यांतील काढें, पाकिटें इत्यादींचे दर पुढील-प्रमाणें रहातील.

पत्रें—१ तोळ्याच्या आंत १३ नये पैसे, १ तोळ्यावर प्रत्येक तोळ्यास वा त्याचा भागास ६ नये पैसे.

काढें—एकेरी—५ नये पैसे. जोडकाढें—१० नये पैसे.

बुकपोस्ट—पहिल्या पांच तोळ्यांपर्यंत ६ नये पैसे. पहिल्या पांच तोळ्यानंतरच्या प्रत्येक २॥ तोळ्यास वा त्याच्या भागास ३ नये पैसे.

रजिस्टर्ड वृत्तपत्रें—१० तोळ्यांपर्यंत २ नये पैसे, १० तोळ्यांवर व २० तोळ्यांच्या आंत ३ नये पैसे, २० तोळ्यांवर प्रत्येक २० तोळे वा त्याच्या भागास ३ नये पैसे, एकाच वेष्टनांत एकाच तारखेचे एकापेक्षा अधिक अंक धाडल्यास १० तोळे वजनापर्यंत ३ नये पैसे, १० तोळ्यांवर प्रत्येक ५ तोळ्यांस वा त्याच्या भागास २ नये पैसे, (हे असे एकाच वेष्टनांत धाडावयाचे अंक एजंटला पोस्टांत मिळतील. घरपोच होणार नाहीत.

पार्सल—४० तोळ्यांपर्यंत ५० नये पैसे, त्यावर प्रत्येक ४० तोळ्यास व त्याच्या भागास ५० नये पैसे.

दिल्ली-पंजाबकडे मुंबईहून गड्डें—दिल्ली आणि पंजाब येथें मुंबईहून दररोज एक सास आगगाडी १,००० टन गड्डें पोचता करीत आहे.

ब्रिटन व फ्रान्स ह्यांचेमध्ये विजेची व्हेव्हेव—ग्रेट ब्रिटन व फ्रान्स ह्यांचेमध्ये विजेची केबल टाकण्याचें काम लवकरच सुरू होऊन १९६० मध्ये तें पुरें होईल. फ्रान्समध्ये हॅट्रो-इलेक्ट्रिक वीज असून तिचें उत्पादन कमी-अधिक होतें. उन्हाळ्यांत वीज कमी निर्माण होते; हिवाळ्यांत ती भरपूर असते. ब्रिटनमध्ये कोळसा जाळून वीज निर्माण केली जाते. त्यामुळें तिचा पुरवठा एकसारखा चालू असतो. उन्हाळ्यांत तो पुरवठा मागणीपेक्षा जास्त आणि थंडीत पुरवठ्यापेक्षा मागणी जास्त अशी परिस्थिति असते. ब्रिटन व फ्रान्स ह्या दोन देशांच्या एकत्र पुरवठ्यामुळें दोघांचीहि सोय होईल.

बाँम्बे स्टेट ट्रान्सपोर्टचा पसारा—बाँम्बे स्टेट रोड ट्रान्सपोर्ट कॉर्पोरेशनचा वाढदिवस नुकताच साजरा झाला. त्यावेळीं, चेअरमन श्री. सरय्या ह्यांनी माहिती सांगितली की कॉर्पोरेशनचा भांडवली सर्च १३९७ लक्ष रु. झाला आहे. तिच्याजवळ ४,३०० गाड्या आहेत व त्या ५४,५४७ मैलांच्या मार्गावरून जातात. कॉर्पोरेशनच्या पटावर २०,००० नोकर आहेत.

रिक्षावाल्यांचें वय आणि उंची—मध्यवर्ती सरकारने रिक्षा ओढणारांसाठी नियम तयार केले आहेत. तो २० ते ४५ वर्षांचा असला पाहिजे, त्याची उंची किमान ५ फूट, ३ इंच हवी व तो वैयक्तिक तपासणीत पास झाला पाहिजे. वेगवेगळ्या राज्यांनी ह्या नियमांत जरूरीप्रमाणें बदल करावयाचा आहे.

मुंबई को-ऑपरेटिव्ह ट्रायब्यूनल—मुंबई सहकारी ट्रायब्यूनलची बैठक अहमदनगर येथें (नगर जिल्हा मध्यवर्ती सहकारी लिमिटेड) ता. १४ ते १७ सप्टेंबरपर्यंत भरेल.

राजकीय पक्षांना टाटा कंपनी फंड देऊ शकणार—टाटा आयर्न अँड स्टील कंपनीने गेल्या आठवड्यांत एफ ठराव करून कंपनीच्या बोर्डाला राजकीय पक्षांच्या फंडांना मदत करण्याचा अधिकार दिला आहे. “जे राजकीय पक्ष उद्योगधंद्यांचें, विशेषतः पोलादाच्या कारखान्यांचें हित पहातील,” अशांना रकमा देणें डायरेक्टर बोर्डाला आतां शक्य होईल. त्याप्रमाणें, कंपनीचा मेमोरँडम व आर्टिकल्स ह्यांत बदल करण्यांत आला आहे. “प्रस्तुत ठराव कंपनी कायद्याला धरून आहे; ग्रेट ब्रिटनमध्येहि असेंच करतात; डायरेक्टरांच्या वैयक्तिक मताप्रमाणें पैसे दिले न जाता, कंपनीचेंच हित पाहिलें जाईल” असें चेअरमन, श्री. जे. आर. डी. टाटा, ह्यांनी सांगितलें.

धी बाँबे स्टेट को-ऑपरेटिव्ह बँक, लिमिटेड

जाहीर सदर

जाहीर करण्यांत येतें की, ह्या बँकेची ४५ वी वार्षिक साधारण सभा शनिवार दिनांक २२ सप्टेंबर १९५६ रोजी दुपारी २ वाजतां (स्टॅ. टा.) बँकेच्या रजिस्टर कचेरीत (सर विठ्ठलदास ठाकरसी मेमोरियल विल्डिंग, ९ बेक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई.) सालील कामाकरितां भरविण्यांत येणार आहे.

१. ३० जून १९५६ रोजी संपणाऱ्या वर्षाचे तपासलेले ताळेबंद, नफातोटापत्रक व संचालक मंडळाचा अहवाल स्वीकारणें.

२. नफा वांटणीचा दर जाहीर करणें.

३. हिशेब तपासनिर्वाची नेमणूक करून त्यांचा मेहनताना ठरविणें.

४. पोटनियम २ (ई) व ७२ ची दुरुस्ती करणें.

(सभासदांस दिलेल्या नोटिसींत नमूद केल्याप्रमाणें.)

संचालक मंडळाच्या हुकुमावरून,

वायू. बी. गायतांडे.

मॅनेजर.

मुंबई
२८-८-१९५६. }

भागाच्या तबदिलीचें काम (ट्रान्सफर बुकें) ता. १७-९-१९५६ ते २९-९-१९५६ पर्यंत (दोन्ही दिवस धरून) बंद राहिल.

डिव्हिडंड मंजूर झाल्यावर तारीख १५-९-१९५६ रोजी रजिस्टरमध्ये ज्या भागीदारांची नांवे दाखल असतील त्यांना सोमवार ता. ८-१०-१९५६ पासून मुंबई ऑफिसमधून त्यांची रकम दिली जाईल.

सातारा जिल्हा को-ऑ. लँड मॉर्गेंज बँक लि.,

कराड-सांगली

—फक्त सभासदांकरतां—

कार्तिक सभेची नोटीस

सदर बँकेची २१ वी वार्षिक साधारण सभा शनिवार ता. २२ सप्टेंबर १९५६ रोजी दुपारी ३ वाजतां सांगली येथें बँकेचे ऑफिसमध्ये भरणार आहे. त्यावेळीं सभेत सन १९५५-५६ चा अहवाल, ताळेबंद, नफा वांटणी; सन १९५६-५७ चें अंदाजपत्रक; लोकल ऑडिटर्सची नेमणूक करणें; ३१-३-५५ चे ऑडिट-मेमोचा विचार, पोटनियम दुरुस्ती; डायरेक्टरांची निवड, व कामांचा विचार होणार आहे. तरी सभासदांनी सभेस आव्हाने अशी विनंती आहे.

कराड, ता.
२१-८-५६ }

नीलकंठ आण्णाभा
चेअरमन

अर्थ

बुधवार, ता. ११ सप्टेंबर, १९५६

संस्थापक :
प्रो. वामन गोविंद काळे

संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

चीनच्या वायव्येकडील प्रांतांचा विकास

चीन आणि भारत हे आशिया खंडातील दोन देश आप-आपल्या पद्धतीने औद्योगिक उत्कर्ष साधण्याची पराकाष्ठा करीत आहेत. तथापि, चीनमधील प्रगतीचा वेग भारतापेक्षा अधिक असून ह्या गोष्टीचे राजकीय व आर्थिक परिणामही दूरगामी होतील असे मत चाणाक्ष निरीक्षकांनी व्यक्त केलेले आहे. चीनचे कम्युनिस्ट सरकार देशाचा औद्योगिक विकास कसा घडायाने करीत आहे ह्यासंबंधी आणखी नवीन माहिती 'रॉयटर' ह्या वृत्तसंस्थेने प्रसिद्ध केली आहे.

वृत्तसंस्थेच्या प्रतिनिधीने चीनच्या वायव्येकडील कान्सू व सिनकिअंग ह्या प्रांतांचा १५ दिवसांचा दौरा करून ३,००० मैल लांबीचा प्रदेश पायाखाली घातला. ह्या प्रांतांतील खनिज संपत्ति खूपच आहे. अर्थातच तिचे महत्त्व ओळखून चीनी सरकारने ह्या भागांत भांडवल गुंतविण्याची प्रचंड मोहीम चालू केली आहे. आतांपर्यंत विकासाचे पुष्कळसे काम झालेले आहेच; पण भारी विकासाच्या प्रचंड योजनांचे आराखडेही आंखण्यांत येत आहेत. एखादी लष्करी मोहीम धार्मिक भावनेने व उत्साहाने चालविण्यांत यावी, त्याप्रमाणे चीनचे सरकार वागत आहे. हे दोन्ही प्रांत सोव्हिएट रशियाच्या सहर्दीना लागून आहेत. तथापि, तेथील सर्व विकासायोजनांच्या कामावर चीनच्या मध्यवर्ती सरकारचे प्रत्यक्ष वा परिणामकारक नियंत्रण आहे. राजकीय जीवनही ह्या नियंत्रणाच्या कक्षेतून सुटलेले नाही. ठिकठिकाणी रशियन सल्लागार दिसून येतात आणि बरीच रशियन यंत्रसामुग्रीही वापरण्यांत येत असलेली दिसते. पण रशियन तज्ज्ञांची संख्या चीनमधील इतर भागांतल्या इतपतच येथे आहे. सर्वत्र चीनचे अधिकारीच हुकमत गाजवितांना दिसतात. तांत्रिक बाबी सोडून रशियन सल्लागारांची उपस्थिति मुळीच जाणवत नाही. ह्या दोन्ही प्रांतांत तेलाच्या विहिरी खोदणे, सडका तयार करणे, रेल्वेचे रस्ते बांधणे, नवीन कारखाने व गावे स्थापन करणे, ह्यासारखी कामे झपाट्याने चालू आहेत. तरुण लोकांना तर अपूर्व संधि मिळाल्यासारखे झाले आहे. हजारो तरुण गटागटांनी पश्चिमेकडे प्रयाण करीत आहेत. वयस्कर माणसेही ह्या प्रवाहांत सामील झालेली दिसत आहेत. चीनचा हा प्रदेश डोंगराळ असून शिवाय वाळवंटांनी युक्त असा आहे. अशा प्रदेशांत लोकवस्ती अर्थातच फार विरळ आहे. सध्या चीनमधील इतर प्रांतांमधून तिकडे माणसांचा मोठा लांढाच वहात आहे असे म्हणण्यास हाकत नाही. निर्जन व रुक्ष अशा ह्या प्रदेशाचा औद्योगिक विकास योजल्याप्रमाणे झाला तर चीनच्या आर्थिक जीवनातील ती सर्वांत महत्त्वाची घटना ठरल्याशिवाय रहाणार नाही.

चीनच्या पूर्वेकडील प्रांतांतूनच बहुतेक वसाहतवाले पश्चिमेकडे जात आहेत. तुम्ही आपला प्रांत सोडून इतक्या दूरवर कां जातां म्हणून त्यांना प्रश्न केला तर ते स्पष्टपणे असे सांगतात

का नवीन प्रांतांत गेलों तर आम्हांला अधिक चांगल्या नोकऱ्या मिळतील आणि आमची आर्थिक भरभराट होईल. तथापि नुसतीं माणसे पाठवून भागत नाहीं हें ओळखून चीनच्या सरकारने यंत्रसामुग्रीही मोठ्या प्रमाणावर पाठविण्यांत कसूर केलेली नाही. चीनच्या वायव्य प्रांताकडे जाणारे रस्ते पुष्कळदां मोटार-लॉच्यांच्या रांगांनी अडविलेले दिसतात. ह्या मोटारींच्या पथकांतून सर्व प्रकारची यंत्रसामुग्री जरूर त्या ठिकाणीं वाहून नेण्यांत येत असते. तथापि आपल्याजवळ असलेल्या अफाट मनुष्यबळाचाहि चीनचे सरकार नाना प्रकारांनी उपयोग करून घेत आहे.

भारतांत १०,१९ कोटी रुपये वसूल-भांडवलाच्या ३०,३८१ कंपन्या

१९५५-५६ मध्ये १४४८ नव्या कंपन्या

भारतांत १९५५-५६ मध्ये १,४४८ नव्या कंपन्या स्थापन झाल्या आणि त्या वर्षाच्या अखेरीपर्यंत त्यांच्या वसूलभांडवलाची एकूण रक्कम ३,१४ लक्ष रुपये झाली. याच मुदतीत ८४६ कंपन्यांनी आपले व्यवहार गुंडाळले. त्यांचे वसूल-भांडवल १०,६९ लक्ष रुपये होते. विद्यमान कंपन्यांच्या एकूण वसूल-भांडवलांत ४३,७२ लक्ष रुपयांची वाढ झाली.

१९५५-५६ च्या आर्थिक वर्षाच्या अखेरीस चालू जॉइंट स्टॉक कंपन्यांची एकूण संख्या ३०,३८१ होती व त्यांचे एकूण वसूल-भांडवल १०,१९ कोटी रुपये होते. कंपनी कायदा कारभार-विभागाने प्रसिद्ध केलेल्या पत्रकांत ही माहिती देण्यांत आली आहे. तथापि, कांहीं कंपन्यांनी आपले व्यवहार गुंडाळलेले असून त्यांच्यासंबंधीची माहिती रजिस्ट्रारांकडून अद्याप हातीं यावयाची असल्याने, कदाचित् कंपन्यांची ही संख्या किंचित् कमी होण्याचा संभव आहे. तसेच, व्यवहार गुंडाळलेल्या कंपन्या व कंपन्यांच्या भांडवली परिस्थितीतील फरक याबाबतचा अहवाल उशिरां समजल्यामुळे कंपन्यांच्या अंदाजे १०,१९ कोटी रुपयांच्या एकूण वसूल-भांडवलाच्या रकमेतहि बदल होईल.

पहिल्या पंचवार्षिक योजनेच्या मुदतीत चालू कंपन्यांच्या एकूण संख्येत १८०० वर कंपन्यांची भर पडली. याच कालावधीत एकूण वसूल-भांडवलहि २,४४ कोटी रुपयांनी वाढले.

नवी नोंदणी

१९५५-५६ मध्ये १४४८ नव्या कंपन्या नोंदविण्यांत आल्या. १९५१-५२ मधील ही संख्या १८६६ होती. त्यानंतरच्या काळांतील वर्षांत सद्दर वर्षातील नोंदणीसंख्या सर्वांत मोठी आहे. १९५४-५५, १९५३-५४, १९५२-५३ या वर्षांतील नोंदविलेल्या नव्या कंपन्यांची संख्या अनुक्रमे १२०३, ११९३ व १३३३ अशी आहे.

१९५५-५६ च्या आर्थिक वर्षात प्रक्रिया आणि उत्पादन (प्रोसेसिंग अँड मॅन्युफॅक्चरिंग) विभागांतील व व्यापार (ट्रेड

अॅण्ड फायनान्स) विभागांतील नव्या कंपन्यांची संख्या अनुक्रमे ५३६ व ५२८ अशी असून त्यांचे एकूण वसूल-भांडवल अनुक्रमे १०,९१७ लक्ष रुपये व २,९०६ लक्ष रुपये असे होते. एकूण नव्या कंपन्यांच्या संख्येचा व अधिकृत भांडवलाचा विचार करता या गटांतील नव्या कंपन्यांची संख्या ७३ टक्के असून अधिकृत भांडवल ८८ टक्के आहे.

पुनर्विलोकनाच्या वर्षात नोंदविलेल्या नव्या कंपन्यांपैकी सर्वांत जास्त म्हणजे ५३३ कंपन्या प. बंगालमध्ये नोंदविण्यांत आल्या. त्याखालोखाल मुंबई २५२, मद्रास १९२, आणि दिल्ली १३९ अशी नोंदणी झाली. या चारी राज्यांतील नोंदविलेल्या नव्या कंपन्यांची संख्या १११६ म्हणजे एकूण नव्या कंपन्यांच्या संख्येच्या ७७ टक्के आहे. कंपन्यांच्या नोंदणीबाबत त्रावणकोर, कोचीन, उत्तर प्रदेश, मध्यप्रदेश, पंजाब यांचा त्यानंतर उल्लेख करता येईल. या राज्यांतील ह्या संख्या अनुक्रमे ६१, ४०, ३९ व ३० अशा आहेत.

मोठ्या कंपन्या

या वर्षात एक कोटी रु. व त्याहून अधिक अधिकृत भांडवल असलेल्या मोठ्या कंपन्यांची संख्या २६ आहे. गतवर्षी हा आंकडा ४२ होता. या वर्षाच्या मोठ्या कंपन्यांत नांगल फर्टिलायझर्स अँड केमिकल्स, इंडियन विहसकोस कॉर्पोरेशन, हिंदुस्थान विहसकोस, डालमिया आयर्न अँड स्टील, सहाया प्रॉपर्टीज अँड इन्व्हेस्टमेंट, अरिक् इंडस्ट्रीज व साहू ग्लास कंपनी यांचा समावेश होतो. पैकी पहिल्या दोन कंपन्यांचे अधिकृत भांडवल अनुक्रमे ३० कोटी व १० कोटी रुपये आहे तर बाकीच्या कंपन्यांचे प्रत्येकी ५ कोटी रु. आहे. कमर्शियल प्रिंटिंग प्रेस, गोल्डन टोबॅको कंपनी, अरिक् इंडस्ट्रीज, सहाया प्रॉपर्टीज अँड इन्व्हेस्टमेंट आणि नांगल फर्टिलायझर्स अँड केमिकल्स या पांच कंपन्या वगळता बाकी सर्व कंपन्या सार्वजनिक आहेत. या २६ कंपन्यांपैकी ४ सिमेंट कंपन्या, ४ गिरणी कापडविषयक कंपन्या, ४ रसायने तयार करणाऱ्या, २ लोखंड व पोलादाच्या व बाकीच्या साखर, सायकली, कांच, कागद, तंबाखू, रासायनिक सते औद्योगिक रसायने इत्यादि तयार करणाऱ्या आहेत.

या वर्षात २७० लाख रु. वसूलभांडवलाच्या ३८४ म्हणजे सर्वांत अधिक कंपन्या बुडाल्या. त्यांची नोंद 'इंडस्ट्रियल ग्रुप कॉमर्स (ट्रेड अँड फायनान्स)' या विभागांत करण्यांत आली आहे.

सर्वांत अधिक कंपन्या मुंबई राज्यांत (१५४) बुडाल्या. त्यानंतर दिल्लीचा क्रम (१३१) लागतो.

कंपन्यांच्या वसूल भांडवलांतील निव्वळ वाढ

१९५५-५६ च्या आर्थिक वर्षात कंपन्यांच्या वसूल भांडवलांतील निव्वळ वाढ ३६, १७ लक्ष रुपयांची असून त्यापैकी ३१४ लक्ष रुपये चालू वर्षातील नव्या कंपन्यांचे आहेत. सोन्याच्या खाणी, धुण्याच्या साबणाच्या उत्पादनाचा धंदा, मोटारवाहतूक याबाबतच्या कंपन्या आणि विमान कंपन्या ह्यांच्या वसूल भांडवलांत अनुक्रमे ४८ लक्ष रु., ३७ लक्ष रु., ८५ लक्ष रु. आणि २३५ लक्ष रुपयांनी घट झाली. वसूलभांडवलाच्या वाढीपैकी सुमारे ६० टक्के वाढ मुंबई राज्यांत झाली असून १५ टक्के वाढ प. बंगालमध्ये झाली.

दि वेळगांव बँक लिमिटेड

स्थापना १९३० : शेड्यूल्ड बँक
दक्षिण महाराष्ट्र व उत्तर कर्नाटकमधील
पहिली शेड्यूल्ड बँक

शाखा:—१ संकेश्वर, २ होसूर बेळगांव, ३ गोकाक, ४ जयसिंगपूर, ५ वेंगुर्ला, ६ मालवण, ७ नंदगड, ८ गडहिंगलज, ९ रामदुर्ग, १० चिकोडी, ११ सौंदत्ती, १२ बेळगांव, १३ नरगुंद, १४ शिरोडा, १५ चिपळूण, १६ कणकवली, १७ निपाणी, १८ बैलहोंगल, १९ मिरज, २० अथणी, २१ देवगड, २२ ठळकवाडी बेळगांव, २३ सावंतवाडी, २४ बाशी.

वसूल भांडवल रु. ६,००,०००
रिझर्व्ह व इतर फंड्स रु. २,४६,०००
ठेवी रु. १,०५,००,०००
एकूण खेळते भांडवल रु. १,२०,०,००००

बेळगांव येथे बँकेच्या स्वतःच्या मालकीच्या इमारतीत अद्ययावत पद्धतीचा सेफ डिपॉझिट व्हॉल्ट ता. १०।४।१९५३ पासून सुरू आहे. ता. १९।५।४ पासून सेफ डिपॉझिट व्हॉल्टमधील लॉकर्सचे दर लोकांचे खास सोयीकरिता कमी केले आहेत. तरी सर्वांनी व्हॉल्टला एक वेळ भेट देऊन, सवलतीचे दराचा अवश्य फायदा घ्यावा.

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

एच. एस्. कुलकर्णी, मॅनेजर.

स्थापना सन १९३५

टे. नं. २४५१८

दि मराठा मार्केट पीपल्स को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

सिताराम बिल्डिंग, क्रॉफर्ड मार्केट, मुंबई नं. १
(१९२५ च्या सहकारी कायदान्वये रजिस्टर झालेली)

संकल्पित भांडवल रु. १,००,०००
जमा भांडवल रु. ९१,०००
फंड्स (रिझर्व्ह व इतर) रु. ९०,००० हून अधिक
ठेवी रु. ६,००,००० ,,
खेळते भांडवल रु. ९,००,००० ,,

★ बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स ★

श्री. खं. सा. दौंडकर, एम. ए., एलएल. बी., (अध्यक्ष)

श्री. रा. सा. भ. ना. टोबटे, (उपाध्यक्ष)

श्री. उ. भा. तांबे, (मॅनेजिंग डायरेक्टर)

श्री. म. मा. वामन, श्री. गे. गो. टोले,

श्री. खं. स. काळे, श्री. गे. ल. नलवडे,

श्री. म. बा. बेंडे, श्री. शा. मा. मनसूर.

डायरेक्टर्स.

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

द्वितीय पंचवार्षिक योजनेत सहकारी शिक्षणाचें स्थान

लेखक :—श्री. ल. का. कुलकर्णी, बी. ए.

C/o को-ऑप. ट्रेनिंग कॉलेज, पुणे १.

प्रास्ताविक

भारताची पहिली पंचवार्षिक योजना ३१ मार्च १९५६ ला पूर्ण झाली व दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेस सुरुवात झाली. १९७७ सालापर्यंत अशा प्रकारच्या पंचवार्षिक योजना आंखण्यांत येणार आहेत. एकूण पंचवीस वर्षांचे कालावधीत भारताची सर्वांगीण उन्नति व औद्योगिक प्रगति करण्याचा मानस आहे. दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या अनेक उद्दिष्टांपैकी शेतीमालाचें उत्पादन वाढविणें व त्याबरोबर सर्वसामान्य माणसाचें राहणीमान सुधारणें हें एक प्रमुख अंग आहे. भारताच्या सुमारे ३६ कोटी लोकसंख्येपैकी ३० कोटी लोकसंख्या ग्रामीण विभागांत रहात आहे. तिचें राहणीमान अत्यंत खालच्या पातळीचें आहे. भारताच्या आर्थिक सुरक्षिततेसाठी हें राहणीमान द्रुतगतीने सुधारणें आवश्यक आहे. त्यासाठी सहकारी कार्यपद्धतीचा अवलंब करावयाचा आहे. आपल्या समाजरचनेत सहकाराला महत्त्वाचें स्थान प्राप्त झालेलें आहे. समाजवादी अर्थरचना प्रस्थापित करण्यासाठी सरकार सहकारी संस्थांत भागीदारी पद्धतीने (State Partnership) भाग घेत आहे. दलालवर्माकडे जाणारा नफ्याचा ओष हळू हळू सामान्य ग्राहकाकडे वळवीत आहे. दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या अखेरीस ५० टक्के खेडी व ३० टक्के लोकसंख्या सहकारी कार्यक्रमाखाली आणावयाची आहे. त्यासाठी ४७ कोटी रुपयांची तरतूद योजनेत आहे. (रिझर्व्ह बँकेची मदत शिवाय वेगळी आहेच.) प्राथमिक सहकारी सभासदांची संख्या दीड कोटीवर न्यावयाची आहे. १,०४०० मोठ्या पतपेढ्या स्थापन करावयाच्या आहेत. १,७०० मार्केटिंग सोसायट्या, ३५० वेअरहाऊसेस, १,७०० मार्केटिंग सोसायट्यांची गुदामे व ५,००० मोठी गुदामे उभारावयाची आहेत. इत्यादि अनेक योजनांची तरतूद करण्यांत आलेली आहे.

सहकारी शिक्षणाची आवश्यकता

वरील योजना पाहिल्यानंतर सहकारी कार्यक्रमासाठी किती मनुष्यबळ लागेल याची कल्पना येऊ शकेल. यंत्रसामुग्री व सरकारी यंत्रणा राबविली जाईल; परंतु त्यासाठी अनुभवी व माहितगार नोकरवर्गाची आवश्यकता आहे. नोकरवर्ग कार्यक्षम नसेल, व सहकारी कार्यपद्धतीचें शिक्षण घेतलेला नसेल तर योजना यशस्वी होऊ शकणार नाहीत. सरकारचा पैसा अनाठायी खर्च होईल अशी सरकारला भीति वाटते. म्हणूनच सरकारने सहकारी शिक्षणावर भर देऊन प्रमुख ठिकाणी शिक्षणकेंद्रे स्थापन केली आहेत. जरूर त्या सवलती देऊन सहकारी यंत्रणेसाठी कार्यक्षम मनुष्यबळ तयार केलें जात आहे. त्याची थोडक्यांत माहिती देणें इष्ट वाटल्यावरून येथें देण्यांत येत आहे. सहकारी क्षेत्रातील व्यक्तीस त्याचा उपयोग होईल अशी खात्री वाटते.

मध्यवर्ती सहकारी शिक्षणसमिति

नियोजन मंडळाला सहकारी शिक्षणाची आवश्यकता व निकड किती आहे हें पटल्यावरून पहिल्या पंचवार्षिक योजनेत त्यासाठी दहा लाख रुपयांची तरतूद केली होती. भारत सरकार व रिझर्व्ह बँक यांच्या विचारविनिमयानंतर १९५३ च्या नोव्हेंबर महिन्यांत सहकारी शिक्षणासाठी एक मध्यवर्ती समिति (Central Com-

mittee) स्थापन करण्यांत आली व त्या समितीकडे अखिल भारतीय सहकारी शिक्षणक्रमाची सर्व सूत्रे देण्यांत आली. माननीय श्री. वैकुण्ठभाई मेहता हे या समितीचे चेअरमन आहेत. मध्यवर्ती समिति स्थापन करण्यापूर्वी १९५२ साली रिझर्व्ह बँकेने एक पुस्तिका प्रसिद्ध केली होती व त्यांत को-ऑप. ट्रेनिंग कॉलेज, पुणे येथें कोणतें शिक्षण दिलें जातें व काय सवलती मिळतात याविषयी माहिती दिली होती. नंतर १९५४ साली अखिल भारतीय ग्रामीण पतपुरवठा पहाणी-समितीचा अहवाल प्रसिद्ध झाला. समितीच्या बहुतेक शिफारशी अंमलांत आणण्याचा प्रयत्न सरकार करीत आहे. सहकारी शिक्षणाचा कार्यक्रम त्यापैकीच आहे. या अहवालानंतर रिझर्व्ह बँकेने आपल्या धोरणांत बदल केला. सरकारचे सहकार्याने मध्यवर्ती समिति स्थापन करण्यांत आली. ह्या समितीवर सहकारी शिक्षण, योजना आणि संघटना याबाबत सरकारने जबाबदारी टाकलेली आहे.

सहकारी शिक्षणक्रमाचे तीन प्रमुख विभाग पाडण्यांत आलेले आहेत. (१) वरिष्ठ अधिकाऱ्यांसाठी एक (२) दुय्यम अधिकाऱ्यांसाठी एक आणि (३) कनिष्ठ नोकरवर्गासाठी एक असे तीन प्रकारचे अभ्यासक्रम आहेत. पहिल्या दोन अभ्यासक्रमांसाठी मध्यवर्ती समिति ही रिझर्व्ह बँकेची समिति म्हणून काम पहात आहे आणि तिसऱ्या अभ्यासक्रमासाठी भारत सरकारची समिति म्हणून काम पहात आहे.

रिझर्व्ह बँकेचे कार्य

या सहकारी शिक्षणासाठी रिझर्व्ह बँकेला खर्चाचा फार मोठा बोजा सहन करावा लागतो. दरवर्षी सुमारे ५ ते ७ लाख रुपये त्यासाठी खर्च करावे लागतात. रिझर्व्ह बँक ऑफ इंडिया व इंपीरियल बँक (स्टेट बँक ऑफ इंडिया) यांचें राष्ट्रीयीकरण केल्यानंतर त्यांच्या निर्धीचा उपयोग सरकार ग्रामीण पतपुरवठ्याकडे करून घेणार हें उघडच होतें. वास्तविक त्यासाठीच त्यांचें राष्ट्रीयीकरण करण्यांत आलें. स्टेट बँक→सेंट्रल बँक (जिल्हानिहाय)→सहकारी पतपेढी→शेतकरी किंवा धंदेवाईक अशी पतपुरवठ्याची साखळी आहे. रिझर्व्ह बँकेचा पैसा सहकारी यंत्रणेतून शेवटी शेतकऱ्याच्या आणि धंदेवाल्याच्या हातांत पडणार असल्याकारणानें त्यावर कडक नियंत्रण ठेवणें रिझर्व्ह बँकेला क्रमप्राप्त झालें. त्यानुसार बँकेच्या कायद्यांत योग्य त्या सुधारणा करण्यांत आल्या आणि सहकारी यंत्रणेसाठी लायक नोकरवर्गाला वाव्या लागणाऱ्या शिक्षणासाठी खर्चाची तरतूद रिझर्व्ह बँकेला करावी लागली. खालीलपैकी पहिल्या दोन अभ्यासक्रमाचा सर्व खर्च रिझर्व्ह बँकेला सोसावा लागतो.

अभ्यासक्रम : संक्षिप्त माहिती

(१) वरिष्ठ अधिकाऱ्यांसाठी (Senior Officers' Training Course):—असि. रजिस्ट्रारस, डेव्हलपमेंट ऑफिसर्स, बँक मॅनेजर्स, इत्यादींना या वर्गात शिक्षणासाठी पाठविलें जातें. शिक्षणक्रम सहा महिन्यांचा आहे. यापैकी २ महिने प्रात्यक्षिक शिक्षणासाठी जावें लागतें. भारतांत फक्त पुणे येथील को-ऑप. ट्रेनिंग कॉलेजमध्ये या वर्गाची व्यवस्था करण्यांत आली आहे. उमेदवारांना दरमहा ७५ रुपये विद्यावेतन (स्टायपेंड) मिळतें. फिरतीचे वेळी रु. १५० मिळतात. शिवाय प्रवासखर्च वगैरे मिळतो. एका वेळी ३५ ते ४० उमेदवार शिकवून तयार केले जातात.

(२) दुय्यम अधिकाऱ्यांसाठी (Intermediate Grade Officers' Training Course) बँक मॅनेजर्स, डिस्ट्रिक्ट को-ऑप.

ऑफिसर्स, डिस्ट्रिक्ट ऑडिटर्स, इत्यादींना या वर्गात शिक्षणासाठी पाठविले जाते. शिक्षणक्रम बारा महिन्यांचा आहे. पैकी २ महिने प्रात्यक्षिक शिक्षण घ्यावे लागते. भारतात पांच ठिकाणी (१ पुणे, २ मद्रास, ३ रांची, ४ मीरत, व ५ इंदोर) वर्ग चालविले जातात. उमेदवारांना दरमहा ५० रुपये व फिरती वेळी १२० रु. विद्यावेतन मिळते व प्रवासखर्च व इतर सवलती मिळतात. एका केंद्रात एका वेळी ४० ते ४५ उमेदवारांना शिक्षण दिले जाते.

(३) कनिष्ठ अधिकाऱ्यांसाठी (Subordinate Co-op. Personnel) या वर्गात सेक्रेटरी, इन्स्पेक्टर, ऑडिटर्स, इत्यादींना शिक्षण मातृभाषेतून दिले जाते. शिक्षणक्रम ६ ते ८ महिन्यांचा असतो. उमेदवारांना दरमहा ४० रुपये व प्रात्यक्षिक शिक्षणाचे वेळी ६० रुपये विद्यावेतन मिळते. भारतात प्रत्येक राज्यांत प्रादेशिक सहकारी विद्यालय स्थापन करण्यांत आले आहे. एकूण संख्या ३१ करावयाची आहे. या विद्यालयांचा खर्च मध्यवर्ती सरकार व प्रादेशिक सरकार निम्मानिम करणार आहे.

याशिवाय ब्लॉक लेव्हल को-ऑपरेटिव्ह ऑफिसर्सकरिता एक शिक्षणक्रम आहे. भारतात (१) गोपालपूर (२) हैद्राबाद (३) तिरुपती (४) कोटा (५) भावनगर (६) घुरी (७) फैजाबाद व (८) कल्याणी या आठ ठिकाणी शिक्षणकेंद्रे स्थापन करण्यांत आलेली आहेत.

तसेच सहकारी क्षेत्रांत काम करणाऱ्या विनसरकारी अधिकारी-व्यक्तींसाठी वर्ग चालविले जातात. बँकेचे आणि सोसायट्यांचे चेअरमन व इतर पदाधिकारी यांचा यांत समावेश होतो.

या सर्व विवेचनावरून भारत सरकार सहकारी शिक्षणासाठी किती जागरूकतेने लक्ष घालीत आहे याची कल्पना येईल. समाजवादी अर्थरचनेसाठी सरकारने सहकारी संस्थांशी हातमिळवणी केलेली आहे व जरूर ते आर्थिक साहाय्य देऊं केलेले आहे. स्वतंत्र भारतातील जागरूक जनतेने याचा योग्य तो उपयोग करून घेतला-पाहिजे व भारतांत आर्थिक स्थैर्य निर्माण करण्यासाठी झटले पाहिजे.

भारतीय आयुर्विमा कॉर्पोरेशन

दि. १९ जानेवारी १९५६ रोजी राष्ट्रपतींनी दि. इन्शुरन्स (इमर्जन्सी प्रोव्हिजन्स) ऑर्डिनन्स जारी के. भारतातील सर्व आयुर्विमा व्यवसाय सरकारी व्यवस्थे आणला. या अंमलबजावणीमुळे, आयुर्विम्याच्या व भारतीय व परदेशीय, लहानमोठ्या मिळून १८० विमा कंप. चा व ७० प्रॉ. सोसायट्यांचा कारभार सरकारच्या हंगामी काळापुरता म्हणून आला. त्या सर्वांचा चारू व्यवसाय सुमारे १,२५० कोटी रु. चा व एकूण निधि कोटी रुपयांचा होता.

या सर्व कंपन्यांचा कारभार चोख रीतीने चालविणे जबाबदारी आतां सरकारवर पडली. वटहकुमांत म्हटल्याप्र सरकारकडे या सर्व कंपन्यांची फक्त व्यवस्था आली, मा नव्हे; आणि म्हणून त्यांचा कारभार पृथक् कंपन्या या तृष्ट्या चालविणे जरूर होते. हे काम सुव्यवस्थित व्हावे म्ह सरकारच्या वतीने काम पाहण्याकरिता कस्टोडियन नेमण आले. या हंगामी काळांत कस्टोडियनांच्या कामांत एकसु आणणे ही गोष्ट खरोखरच मोठी कठीण होती. कारण, व्यव पाहावयाच्या कंपन्यांची अंतर्गत व्यवस्था भिन्न प्रकारची हो त्यांचा विस्तारहि लहानमोठा व स्वरूपहि भिन्न अशी सि होती. कांही कंपन्या तर नादारीत निघालेल्या होत्या आणि उ बाबतीत कोणत्या पायावर विमा रकमेचे हक्क मंजूर करण यावेत याबाबत निर्णय घेणे जरूर होते. ज्यांची स्थि संशयास्पद होती अशा कंपन्यांच्या प्रकरणी लवकर चौक करून चालू विमेदारांचे हक्क लक्षांत घेतां देणेकऱ्यांची देण्या जबाबदारी किती प्रमाणांत स्वीकारतां येईल ते पाहणे जरूर होते. परंतु या बिकट संक्रमणकाळांत व अशा बाबतीत अ रिहार्य असलेल्या अस्थिर स्थितीतहि विम्यांचे नवीन क समाधानकारक प्रमाणांत मिळत आहे ही अत्यंत समाधाना बाब आहे.

या कंपन्यांची व्यवस्था पाहण्याबरोबरच विम्यांचे राष्ट्रीयीकरण करण्याच्या सरकारच्या निर्णयास संसदेकडून संमति मि

कण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

श्री. श्री. वा. काळे, संपादक, "अर्थ" ह्यांचे हे पुस्तक अत्यंत लोकप्रिय झाले. त्याच्या २ वर्षांत ४ (२ मराठी व २ गुजराती) आवृत्त्या निघाल्या.

— आतां, श्री. काळे ह्यांचे —

“पुढे पाऊल”

प्रसिद्ध होत आहे. ☆ पृ. सं. १३१. ☆ किं. २ रु.

व्यक्ति, कुटुंब व समाज ह्यांच्या गरजांचा व हितसंबंधांचा मेळ घालून सुख-संपदेंत भर कशी घालतां येईल आणि जीवन कसे सुधारतां येईल ह्यांचे चित्ताकर्षक विवेचन.

याची जबाबदारीही सरकारवर होती. त्या बटुकुमावर देने विचारविनिमय करून सरकारच्या निर्णयास पाठिंबा दिला. नंतर लाइफ इन्शुरन्स कॉर्पोरेशन बिल संसदेत विचारासाठी येऊन त्या बिलाचा अधिक विचार करण्यासाठी नेमलेल्या केत्सा समितीने या प्रश्नांत गुंतलेल्या सर्व विवाध व कठीण प्रश्नांवर सविस्तर चर्चा केली. चिकित्सा समितीच्या अहवालाचा आदार झाल्यावर शेवटी संसदेत लाइफ इन्शुरन्स कॉर्पोरेशन बिल पसार झाला.

कायदा संमत झाल्यानंतर त्याची अंमलबजावणी करण्याचे काम अंगावर पडलें सरकार ठरविले त्या दिवसापासून कॉर्पोरेशन बिल तितकांत यावे अशी तरतूद त्या कायद्यांत करण्यांत आलेली आहे. अवश्य त्याहून अधिक काळ या कंपन्यांची व्यवस्था कराने आपल्याकडे न ठेवतां यापुढील बिकट समस्या सोडण्यासाठी कॉर्पोरेशनची स्थापना शक्य तितक्या लवकर करण्यांत येईल असेच सरकारला वाटत होतें. तदनुसार दि. १ सप्टेंबर या दिनांकास आर्युर्विमा कॉर्पोरेशन अस्तित्वांत यावे असे ठरविण्यांत आले आहे. हा निर्णय घेतल्यामुळे अवश्य ती पूर्वतयारी फारच लवकर घ्यावयाची जबाबदारी येऊन पडली. हे काम तर बिकट होतें. कारण ही पूर्वतयारी म्हणजे विमा-सुदनाच्या नमुन्यासुद्धां किती तरी छोट्या छोट्या गोष्टींपासून विभाग-कचेऱ्यांची जागा निवडण्यापर्यंत अनेक कामे पार पाडण्याची होती.

या कॉर्पोरेशनच्या कामासाठी देशाचे पांच भाग पाडण्यांत येऊन त्यांच्या मुख्य कचेऱ्या मुंबई, कलकत्ता, मद्रास, दिल्ली व बंगलूर या पांच ठिकाणी राहतील असे कायद्यांत नमूद केलेले आहे. मुंबई-कचेऱ्या कोठे ठेवाव्यात याबद्दल खूप विचार केला. कचेऱ्यांचे कामकाज आतांपर्यंतच्या विमा कंपन्यांच्या केंद्र-कार्यालयाप्रमाणेच चालेल. ठिकाणांची निवड करतांना, त्या कचेऱ्यांच्या कार्यक्षेत्रासाठी येणारा प्रदेश व नवीन काम मिळण्याची शक्यता किती, या गोष्टी विशेषतः लक्षांत घेतल्या. विभाग कचेऱ्यांची संख्या तर भरपूर असावी परंतु त्याचबरोबर खर्चाचे अर्थही कमीत कमी रहावे या दोन्ही गोष्टींचा मेळ बसवावयाचा होता. या तरतुदींनुसार देशभर मिळून ३३ विभाग कचेऱ्या ठरविण्यांत आसा निर्णय सरकारने घेतला. या कचेऱ्यांच्या हाता-खाली सुमारे १८० शाखा-कचेऱ्यांचे जाळे राहिले. यामुळे विमेदार नोकरांविषयी राहात असला तरी त्यांच्या राहण्याच्या ठिकाणापासून कॉर्पोरेशनची कोणती ना कोणती कचेरी फार दूर राहणार नाही. शैक्षणिक शाखा कचेऱ्यांच्या या जाळ्यामुळे कॉर्पोरेशन विमे-दारांची सेवा तत्परतेने व कार्यक्षम रीत्या करू शकेल अशी आशा आहे.

या कचेऱ्यांचे काम ठरविलेल्या दिवशीं सुरू करावयाचे तर प्रथमिक स्वरूपाचे खूप काम करणे जरूर होतें. कार्यालयांतील कामकाजाची सर्वांगीण पाहणी करण्यांत आली व तद्विषयक बाबी तयार करण्यांत आली. हिशेबाचे नवीन तऱ्हे तयार

करण्यांत आले. इतर तक्त्यांचे नमुनेही तयार करण्यांत आले. विशेषतः नवीन आवेदनपत्राचा नमुना खूप विचार करून नवीन करण्यांत आला.

चातू विमापत्रे

सध्यां चालू असलेल्या सुमारे ५० लक्ष विमापत्रांकडे लक्ष देण्याची व्यवस्था करणे हा आणखी एक कठीण प्रश्न होता. आतांपर्यंत विमा कंपन्यांच्या कामांत फार केंद्रीकरण झालेले होते. बहुतेक सर्व काम केंद्र-कार्यालयांत होई व शाखा-कचेऱ्या बहुधा फक्त नवीन विमा व्यवसाय मिळविण्याकडे लक्ष देत. परंतु वर उल्लेखिलेल्याप्रमाणे विभाग-कचेऱ्यांनी विमापत्रांकडे लक्ष देण्याचे सर्व काम करावे अशी अपेक्षा असल्यामुळे सुमारे २५० विमा कंपन्यांच्या या विमापत्रांची विभागवार वांटणी करण्याचे प्रचंड काम हातावेगळे करणे जरूर झाले. हिशेबाचे प्रत्येक पुस्तक व नोंदवही नोट पाहून ज्या विभाग-कचेऱ्यांच्या कक्षेंत विमेदार राहात असेल तदनुसार नवीन पुस्तकांत त्यांची नोंद करणे, ही कामे करावयाची होती. विमेदारांकडे लक्ष देण्याच्या कामांत संड पडून नये म्हणून हे काम कांहीं महिन्यांत हट्टहट्ट करण्यांत यावे असे ठरविण्यांत आले. विभागवार नवीन नोंद-पुस्तके वगैरे तयार झाल्यानंतर ही सर्व कागदपत्रे व ती पाहणारा नोकरवर्ग त्या त्या विभाग-कचेऱ्यांत बदलण्यांत येतील. दरम्यानच्या काळांत, पूर्वी केंद्र कार्यालय असणाऱ्या कचेऱ्यांचे कामा-योग्य गट तयार करण्यांत आले आहेत. सर्व कागदपत्रे त्या त्या विभाग-कचेऱ्यांत हलविण्याचे कामही लवकरच पुरे होईल अशी आशा आहे. नवीन विम्यांच्या बाबतींत विभाग-कचेऱ्या प्रथमपासूनच लक्ष देऊ लागतील. असे असल्यामुळे विभाग कचेऱ्यांच्या ठिकाणी कांहीं नोकरवर्गाची बदली करावी लागली आहे. कांहींजण यावेळपावेतो नवीन जागी रुजू झाले असून विकेंद्रीकरणाने काम पुरे होईल तोंपर्यंत इतरही आपापल्या नव्या जागी रुजू होतील.

कॉर्पोरेशनच्या नोकरवर्गाचा प्रश्नही बिकट स्वरूपाचा आहे. या सर्व कंपन्यांत पूर्ण वेळ काम करणाऱ्या नोकरांची संख्या सुमारे २७,००० आहे. यांपैकी बहुसंख्य नोकर मुंबई, मद्रास, दिल्ली व कलकत्ता या चार शहरां आहेत. या चार केंद्रांतच बहुतेक केंद्र-कार्यालयांची दाटी होती. असे असल्यामुळे नवीन विभाग कचेऱ्या जेथे उघडावयाच्या त्या ठिकाणी केंद्र कार्या-लयाच्या कामासाठी तरबेज, पुरेसा नोकरवर्ग मिळणे कठीण काम होतें. यालेखीज उत्तरप्रदेश व संकल्पित मध्य प्रदेश मिळून व्हावयाच्या मध्य भागांत फारच थोड्या कंपन्यांची केंद्र-कार्या-लये होती. त्यामुळे या भागांत तर अवश्य त्या तरबेज नोकरांची फारच उणीव जाणवत आहे. उलट, देशातील निम्मा विमा व्यवसाय मिळणाऱ्या मुंबई भागांत तर नव्या व्यवस्थेमुळे जरूरीपेक्षा अधिक तरबेज नोकरवर्ग उपलब्ध आहे. यामुळे मुंबईतून मध्य-भागांत कांहीं नोकरांची बदली करणे अपरिहार्य झाले.

तनाम दंतरोगांवर

★ जाणुछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

दी भारत इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड

हेड ऑफिस : पुणे शहर

शाखा:—पुणे लष्कर, वारामती, लोणावळा,
श्रीरामपूर, ओझर (तांबट) जि. नाशिक,
खोपोली जि. कुलाबा

श्री. के. पां. जोशी (अध्यक्ष) श्री. का. म. महाजन (उपाध्यक्ष)

अधिकृत भांडवल	रु. १५,४३,८१०
विक्री झालेले भांडवल	रु. ७,९३,८१०
वसूल भांडवल	रु. ४,००,०००
रिझर्व्ह फंड व	

इतर रिझर्व्ह रु. १,१४,०००

एकूण खेळते भांडवल रु. ६०,००,०००चे वर

बँकेचे नवीन इमारतीत माफक भाड्यांत सेफ
डिपॉझिट लॉकर्सची सोय केली आहे.

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

श्री. रा. बा. साळवेकर }
B. A., LL. B. } मॅनेजिंग-डायरेक्टर
श्री. नी. ना. क्षीरसागर }

टेलिफोन नं. २४८३ "तारेचा पत्ता CENCOBANK"

पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँक लि. पुणे शहर

—स्थापना १९१७—

★ लोकशाही राज्यंत्रणा आणि देशव्यापी नियोजन यांची सांगड घालून समाजवादी अर्थरचना प्रत्यक्षांत आणण्याचा अभिनव प्रयोग आज आपण करीत आहोत.

★ सहकार हा लोकशाही नियोजनाचा प्राण आहे.

★ लोकशाही नियोजनाचे दुसरे पाऊल—दुसरी पंचवार्षिक योजना यशस्वी होण्यासाठी आपल्या बचतीची गरज आहे.

★ सहकारी तत्वावर चालणाऱ्या आमच्या बँकेत आपली बचत गुंतवा आणि भारताच्या दुरुस्तीचे शिल्पकार व्हा.

खालील बोलके आंकडे बँकेच्या सर्वांगीण प्रगतीची कल्पना देतील.

अधिकृत भागांचे भांडवल	रु. १०,००,०००
वसूल भागांचे भांडवल	रु. ९,२५,९५०
गंगाजळी व इतर निधि	रु. ८,६८,५१८
एकूण ठेवी	रु. १,७३,७९,३१०
एकूण खेळते भांडवल	रु. २,०९,९९,४९०

वा. ग. अळतेकर

मॅनेजिंग डायरेक्टर.

दि वॉम्बे स्टेट को-ऑपरेटिव्ह बँक लिमिटेड

स्थापना १९११

मुख्य कचेरी : ९, बेक हाऊस लेन, फोर्ट, मुंबई.

ह्या बँकेत गुंतविलेला पैका शेतकरीवर्ग व सर्व प्रकारच्या सहकारी संस्था ह्यांच्याच उपयोगासाठी दिला जातो.

भरपाई झालेले भांडवल

भागीदारांतर्फे रु. ३५,९३,७००
मुंबई सरकारतर्फे रु. २६,००,०००

रु. ६१,२३,७००

गंगाजळी व फंड

रु. ६१,८३,९००

ठेवी

रु. १०,७९,८८,०००

खेळते भांडवल

रु. १३,३५,२४,०००

१४ जिल्हांमध्ये ६९ शाखा

भारतातील प्रमुख शहरी हुंड्या, बिले वगैरे वसुलीची व्यवस्था केली जाते. सर्व प्रकारच्या ठेवी स्वीकारल्या जातात. शर्तीबद्दल चौकशी करावी.

वा. पुं. वर्दे

ऑनररी मॅनेजिंग डायरेक्टर.

दिरत्नाकर बँक, लिमिटेड

स्थापना—१९४३

मुख्य कचेरी :—लक्ष्मी रोड, कोल्हापूर

—शाखा—

सांगली, शाहूपुरी, मिरज, जयसिंगपूर

अधिकृत भांडवल	... रु. २०,१२,०००
विक्री केलेले शेअर भांडवल	... रु. १०,०६,६००
रोख वसूल शेअर भांडवल	... रु. ५,०३,३००
रिझर्व्ह व इतर फंड	... रु. १,४०,०००
खेळते भांडवल (अंदाजे)	... रु. ५०,००,०००

—अद्यावत बँकिंग-व्यवहार केले जातात—

श्री. बी. बी. चौधरी, श्री. महादेव बाळाप्पा

बी. ए., एल.एल. बी., वकील.

चौगुले

सांगली

कोल्हापूर

चेअरमन

व्हा. चेअरमन

एल. एन. शहा,

बी. कॉम, सी. ए. आय. आय. बी.

मॅनेजर.

हे पत्र पुणे पेट शिवाजीनगर घ. नं. ९१५११ अर्थभूषण छापखान्यात केशव गणेश भारगवाणी यांनी छापिले व श्रीगद्द वामन काळे, बी. ए., यांनी 'दुर्गाधिवास' ६२३ शिवाजीनगर (पो. ऑ. टेकन जिमखाना) पुणे ४ येथे प्रसिद्ध केले.